

Rak szyjki macicy jest obecnie trzecim nowotworem ginekologicznym pod względem umieralności. Jest przyczyną około 13% zachorowań na nowotwory złośliwe u kobiet. W Polsce każdego roku diagnozuje się ponad 3 tysiące nowych przypadków raka szyjki macicy, szczyt zachorowania występuje u kobiet między 45 a 64 r.ż. W Polsce częstość zachorowań na raka szyjki jest wyższa niż średnia dla krajów Unii Europejskiej pomimo wprowadzenia od 2004 roku badań profilaktycznych, które umożliwiają wykonanie diagnostyki cytologicznej kobietom w wieku 25-59 raz na 3 lata. Mimo poprawy sytuacji diagnostycznej rak szyjki macicy nadal stanowi duży problem zdrowotny. Jego rozwój poprzedzony jest wystąpieniem wewnątrznaślónkowej neoplazji szyjki macicy (CIN - cervical intraepithelial neoplasia). Niekorzystne dane epidemiologiczne oraz brak dostatecznej wiedzy na temat karcynogenezy tego nowotworu wskazują potrzebę pogłębienia wiedzy w tym zakresie. Testyna jest białkiem obecnym prawie we wszystkich prawidłowych tkankach człowieka. Występuje w różnych lokalizacjach komórkowych: cytoplazmie i wzdłuż włókien aktyny rekrutowana jest do ognisk przylegania. Testyna odgrywa znaczącą rolę w ruchliwości i adhezji komórek. W 2007 r. została po raz pierwszy opisana jako białko, które może pełnić rolę w mobilności i inwazji komórek nowotworowych. Wyniki moich badań pilotażowych przeprowadzonych na przypadkach zmian przedinwazyjnych CIN I, CIN II, CIN III i rakach szyjki macicy wykazały zmniejszoną ekspresję testyny w komórkach tego nowotworu w porównaniu z prawidłową tkanką badanego narządu. Obniżona ekspresja testyny w komórkach nowotworowych w porównaniu do prawidłowej tkanki szyjki macicy może wskazywać na prognostyczne oraz diagnostyczne znaczenie testyny w procesie nowotworowym. Brak badań dotyczących jej ekspresji w raku szyjki macicy i obiecujące wyniki badań pilotażowych sugerują, że ten obszar badań jest uzasadniony. Związek pomiędzy ekspresją testyny a danymi kliniczno-patologicznymi może służyć w przyszłości jako narzędzie oceny potencjału inwazyjności zmian CIN oraz oceny skuteczności leczenia.